

baierisk *Ol* under Hensyn til dets Alkoholindhold, der dels gjør *Olet* til en Konkurrent af Brændevinen, og nedsetter Statens Indtægt af Brændevinen, dels antages at have samme skadelige Indflydelse som Brændevin og derfor ligesom egner sig til at blive Staten en Indtægtskilde. Den Karakter af Lurusvare, som saaledes oprindelig er givet det baieriske *Ol*, har den samme tvivlsomme Bestaafenhed, som den, der til forskjellige Tider er tillagt forskjellige Ting, som i deres første Fremkomst ere blevne konsumerede af de saa, der derved havde faaet en Livsnydelse til, men efterhaanden have bundet et større Tærrain, og for mange, der ikke have videre Valg i deres Levemaade, ere blevne til et fast og forsaavidt uundværligt Nødvist, som de kun med Savn eller i alt Fald mod en Afsløsning kunne undvære. Forbrugen af baierisk *Ol* er vistnok i en meget væsentlig Grad gaaet over i Befolkningens, det vil sige Kjøbstadsbefolkningens, Livsvaner, hvad der allerede vil fremgaa deraf, at Konsumenten, som i 1872 ansløges til ca. 100,000 *Ed.*, nu vistnok uden Overdrivelse kan anslaaes til 350,000 *Ed.* eller 47 à 48 Mill. Potter. Om dette er et Gode, kan Regjeringen eller Lovgivningsmagten ikke indlade sig paa at afgjøre, tilmed da Fysiologien næppe er kommet til afgjørende Resultater, men da der under alle Omstændigheder delvis er forbundet en lignende Birring ved Nydelsen af stærke *Olsorter* som ved Nydelsen af Brændevin, kan der ikke indvendes Noget som helst mod at staffe Statskassen en Indtægt af de stærkere *Olsorter* med deres Alkoholindhold og Afgiften paa Brændevinsbrændingen som Udgangspunkt.

Olskat i Almindelighed kan jo indføres under Form af Beskatning af de til *Ol* anvendte meststofholdige Substantier, væsentlig som Maltstat med tilsvarende Afgift af Surrogater eller Forbud mod saadannes Anvendelse ved Henviisning af Maltningen til særlige Maltere eller ved Kontrolering af Materialet i Bryggerierne. Man kan tænke sig Skatten lagt ind i selve Fabrikationen ved Udmaaling og Værdibestemmelse af Urten, inden Gjæringsprocessen begynder, eller ved Beskatning af Kjedlerne, hvori Urten koges, eller endelig ved Beskatningen af det færdige *Ol* efter Rummaal. Denne sidste Maade, der lader Fabrikationen ganske fri for Kontrol, kræver alt *Ol* over en Kam uden Hensyn til Kvaliteten, og maa lede til Fabrikation af stærkt *Ol* med Opspædning bagester, kræver derhos meget strenge Straffe for undladt Afgiftsberigtigelse. Kjedlerumsbeskatningen virker meget ulige efter den forskjellige Behandlingsmaade og griber stærkt ind i Driften. Urten's Udmaaling og Styrkebestemmelse kan ikke genere Driften meget, men kræver stort og særlig indøvet Personale, da de let indtræffende Feiltagelser ved Proberne kunne saa meget indgribende Betydning. Maltskatten frembyder ikke nogen sær Vanskelighed, og kan

bringes til Anvendelse uden noget særligt Personale, rammer det egentlige Hovedmoment i Fabrikationen, idet Maltten kommer til Anvendelse i forskjelligt Maal efter *Olets* Godhed, hvorfor Maltstat ikke generer Fabrikationen, undtagen forsaavidt som man forbyder Surrogater, hvad der kun kan være ønskeligt; de særegne Betænkkeligheder, som Maltstat kunde fremkalde, blive derhos svækkede meget, naar det ikke bliver al Anvendelse af Malt, der bliver skattepligtig, men Skatten begrænses til den, der anvendes til de bedre, kostbarere og stærkere *Olsorter*.

Som alt fremhævet er en Afskillelse mellem de forskjellige *Sorter* *Ol* saaledes, at den ene *Sort* bliver skattepligtig, den anden ikke, vanskelig, hvad der har sin Grund i, at den usfuldstændig gjærede og endnu gjærende *Drif*, som vindes ved stivelsesholdige Substantier og Humle ved Vinaandsgjæring, og som kaldes *Ol*, kan optræde under en uendelig Række af Modaliteter. Indledningen og Fortsættelsen af Gjæringen er i høj Grad undergivet Fabrikantens Bestemmelse, og ved Fremskyndelse eller Forsinkning af Gjæringsprocessen kan den samme *Urt* blive til *Ol* af højt forskjellig Sammensætning — mere *Extrakt* mindre Alkohol, mindre *Extrakt* mere Alkohol — og Indførelse af Beskatning paa *Ol*, særlig naar det ikke er alt *Ol*, den rammer, vil have Indflydelse paa Fabrikationen, der naturligvis søger at frigjøre sig for Skatten. Beskatningen af det Hovedstof, som ikke kan undværes, medens Fabrikationen iøvrigt bliver ganske fri, synes derfor særlig at anbefale sig, naar man kan overvinde den store Vanskelighed, som selve Defineringen af det *Ol*, man vil ramme ved Skatten, frembyder.

At omgaa denne Vanskelighed ved Stableringen af en Næringsafgift paa Bryggen med en progressiv Skala efter anslaaet eller angivet Udbytte, hvorved Fabrikanten af det bedre *Ol*, der mest egner sig til Mæsseproduktion, vilde kunne rammes, er ikke blevet anset hensigtsmæssigt.

Derimod har man i det i de senere Aar opfundne Maltgandske Gbullaoskop fundet en nogenlunde bekvem Udgang til at bestemme *Olets* Alkoholindhold, hvorved det bliver muligt at trække en bestemt Grænsse mellem skattepligtigt og ikke skattepligtigt *Ol* efter Styrken. Derimod vil en Beskatningsform, hvorunder Forbrugen af *Ol* skulde rammes i det Hele i Forhold til Styrken være aldeles umuligt at gennemføre, da Alkoholmængdens variable Størrelse medfører at der maatte fastsættes et Tidspunkt, hvorpaa ethvert Fad *Ol* maatte undersøges, og dets Styrke bestemmes. Dette vilde kun kunne udføres paa den Maade, at enhver Brygger maatte opgive til Lovvæsenet, hvad han paa Fade solgte til Værtshusholdere, Detailister eller